

MOZGÓ KÖNYVTÁR TIZ PERC

310.622 OSZK

KÁCS GYULA

24 FILLÉR.

LXXXIX
SZÁM
V.

Főbizományos Schenk Ferencz
könyvkereskedése Budapest.

Haló! Halló!

28-33

Jól, gyorsan és olcsón javít
cipőket:

GYORSTALPALO IPAR R.-T.

BUDAPEST, VI., ANDRÁSSY-UT 4. SZÁM.

TIZ PERC

IRTA

LUKÁCS GYULA

310622

ORSZ. SZÉCHÉNYI-KÖNYVTÁR

B

Növedéknapló

R
2

R
1965

1958 év

2961

SZ.

SCHENK FERENCZ

könyvkereskedő

Budapest, IV., Semmelweis-u. 15.

a

MOZGÓ KÖNYVTÁR

főbizományosa.

Tíz perc.

(Ebben a történetben ketten szerepelnek: egy husz éves férfi s egy huszonnégy éves fiatal lány. A férfinak kék kabátja, fehér tennisz-nadrágja van. A lányon bokáig érő szoknya, zsirárdi kalap. A férfi könyvelő egy gyárban, a lány ugyanott csomagoló nő.

A Sváb-hegyen vannak. Tavasz van, meleg szerelmes a levegő, s a közeli kávéházból felhallatszik a trombitás zenekar muzsikája. A Loreleyt játszszaák, banálisan, jaj, bután, édesen.

A férfi és a lány most vannak először egyedül. Régen kérte a férfi ezt a találkozót, de a lány mindig csak a mamáékkal együtt akart. Most végre beugrott, mert olyan szépen kérte a férfi, olyan illatos a tavasz s olyan meleg volt tegnap a gyárban.)

A férfi: Nézze Margit, tavasz van, vérperzselő, andalító, szerelmet hozó

tavas. És maga itt van velem. Egyedül vagyunk. És a levegő olyan... a levegő... a levegő... (nem tudja folytatni, hát átkapja a lány derekát.)

A lány (kiszabadítja magát a férfi karjaiból): Nem, Kinczl ur. Én nem akarom. Láska, kár volt kijönnöm, ha meglát valaki, azt hiszi, rossz nő vagyok.

A férfi (látja, hogy más hurokat kell pengetni, filozofálni kezd. Tudja, hogy a csomagoló Margitokra, míg tisztességesek, a beszéd hat, a regényes, szép beszéd. Az értelem fölösleges. Megkezd.): Hát azt mondják rossz nő. Rossz nő. Tudja Margit, mi értelme van ennek a szónak? Elmondom. X. ur lát egy nőt, rá mondja: ez egy jó nő. Y. ur azonban, kinek az a nő nem

tetszik, rá vágja: eh, ez egy rossz nő. Ezt valaki hallja és mondja ő is: rossz nő. Mondja másoknak és mondják mások. És egy nőnek meg van a hire, hogy rossz nő.

A lány (közbevág): Mit bánom én, mit beszélnek az emberek, csak én tudjam, hogy tisztességes vagyok, meg majd a férjem.

A férfi: De mi haszna van, ha maga tudja, mikor lehet maga a leg-tisztességesebb lány, Y. ur nyomán mindenki azt hiszi, hogy rossz nő. És a férje? Hagyjuk a férjeket. Magát egy-két év múlva elveszi egy cipőfelsőrész-készítő, vagy valami más. És ugy-e, maga az egyleti könyvtárból regényeket olvasott, álmái voltak, úgy érezte,

hogy magának is regényhősnőnek kell lenni, hogy eljön majd a szerelmes gróf, a palota, az inasok, a kocsi. És talán el is jött volna mindez. De jön a maga embere, keres hetenkint huszonöt koronát, laknak a harmadik emeleten, egy-szobás lakásban, idővel megsokasodnak, aztán megöregednek és meghalnak. Hát ezt tartja maga életnek? Élet ez igen?

A l á n y (hallgat).

A férfi: Pedig azt mondták rá lánykorában: rossz nő, vagy ha azt is mondták jó nő, mindegy, ez a sorsa, ez a jövője.

A l á n y (utána mondja): Ez a sorsa, ez a jövője.

A férfi: Ha én nő lennék, inkább

lennék rossz, mint jó nő. Mit bánnám én, mit beszélnek az emberek, én élni akarnék, én kikiabálnám a jussomat, nekem kellene az élet, a szerelem, a mámor, a Mult... A rossz nőnek van multja. Ha vasárnap délután, vagy esténként összeülnek maguk külvárosi szegény kis emberkéék s beszélgetnek, elsirják egymásnak panaszszal teli életüket, ha véletlenül egyik, valakinek a multjáról kezd beszélni, hogy felcsillan a szemük, hogy bujnak közelebb egymáshoz és hallgatják csillogó szemekkel, száraz, kipattogzott ajakkal másnak a multját. És melegednek, ha hallják, hogy ez asszony fehér bársonyos testét nem a munkának, hanem a szerelemnek áldozá. Hallgatnak s mi-

kor összenéznek, mindnek ott van az arcán a fájdalom, a lemondás minden keserősége. Margit, ugy-e érzi, hogy igazam van, érzi, hogy a maga hófehér karja nem arra való, hogy éveken át csomagoljon velök s aztán meg soroljon, gyerekekre mosson, ugy-e ölelni akarnak, ölelni, forrón, szerelmesen. Maga megértett Margit, s hiszem, hogy nem beszéltem hiába, hiszem, hogy a maga életét is meg fogja aranyozni a mult, egy édes, szerelmet hozó, mámorító nyár. Ugy-e megszerzi ezt a multat. Mert ha az embernek nincs jövője, még mindig lehet multja, de ha multja nincs, nem lehet jövője.

A lány (Elragadtatással néz a fér-fira).

(A felhőrongy pedig uszik a tiszta, kék égen. Egy pillanatra a nap elé ér s eltakarja. A férfi fel se nézve az égre, mondja: Eső lesz, megyünk haza... És a lány hozzásimul. A sok buta szó megtette a hatását, a zsirardikalap félrebillen s karonfogva mennek lefelé a kocsállomáshoz, hol forró, nyári délután is állnak lefüggönyözött zárt kocsik. — A történetnek most kellene kezdődnie.)

András tragédiája.

1.

(András ifju volt és bohó. Télen-nyáron rikító színes ingeket viselt és mindenkinek tartozott. De azért mindenki szerette Andrást. Az éjfél és a hajnali elválasztó idő volt az András órája. Ilyenkor ott ült a bohémek asztalánál és beszélt. Róla. Igen szépen tudott Róla beszélni. A bohémek, mind éhes, piszkos, álmokból élő emberek, gyönyörködve hallgatták Andrást. Bár mindegyiküknek tartozott tiz, husz, harminc koronával, mégis hittek neki. Mert szépek voltak a szavai Andrásnak.)

2.

Kint a Köruton ment egy ember. Hosszu pózna volt a vállán és csendesen pipázva ment előre. Minden gázlámpánál megállt, a hosszú póznával

eloltotta a sárga lángot és ment tovább. Részenként jött a sötétség az ember háta mögött, már messze járt; az utolsó lámpa sárga vonalakkal konturozta körül fekete alakját. Éjfél elmult...

Az utcán csak néha kocogott végig egy árva konflis. A kerek asztal körül ültek a bohémek és hallgatták Andrást. Sok színű italok reszkettek karcu poharakban s az utcáról beömlő csendben halkán; mély, komoly hangon beszélt András. Róla...

3.

— Tél volt — kezdte András — és én kint jártam a Stefánia-uton. Kint vacsoráztam a Városligetben, egy

csendes, vendéget nem váró helyiségben, amelyre emlékeztem még a nyárról. Nem tudom mi küldött ki ide, istenverte téli hidegkor a liget szélire, de jól éreztem magam. Frissen adták elém a bécsi szeletet — láttam, hogy a gazda, meg a felesége is ezt vacsoráztak, más nem volt a konyhán — és tiszteletemre megindították a villamos gépzongorát. Igen jól éreztem magam. A vacsorát felirattam, beburkolóztam kabátomba és nem indultam vissza a város felé. Kimentem a Stefánia-utra.

4.

Akkor láttam először télen a Stefánia-utat. Csodaszép volt. A hóval borított fákon és bokrokon fehér rajzokat

mutatott a hó és a gázlámpák — télen is égnek — játékos vonalu fényhasábo-
kat eresztettek a sok csillogó fehér-
ségre. Messzi a sötétségből, egy ma-
gas ház — valami muzeum — mögött
lassan uszott a hold. Csendesen men-
tem végig az uton. A hó ritmikusan
csörgött, rezgett, csikorgott a talpam
alatt. Szivaroztam és félhangon mondtam magamnak egy verset, mely a hó-
ról szólt:

Hej vidám, tágas ház a lelkem,
Melynek fehér, havas udvarán,
Szép lángok táncolnak esztelen.

Félhangon mondtam a verset, mikor
egyszerre megállt előttem egy kocsi.

5.

A fekete lovakon ragyogó ezüst szerszámok voltak, a kocsis és az inas nehéz vörös bársonyruhát viseltek s a kocsiból ruganyosan ugrott ki ő. Fehér selyemruha volt rajta, fedetlen vállát finom szőrű bunda takarta. Megállt előttem és hallgatta a versem. Én szembe néztem vele és végigmondtam:

És lelkem fehér, havas udvarán,

Táncból izzadt, piros testekkel

Fekszik holtan tizenkét leány.

Akkor megfogta a kezem és behuzott a kocsiba. Azóta, két éve, szeretjük egymást.

6.

— Hogy hívják — kérdezte az egyik bohém.

— De uraim — mondta András — én diszkrét ember vagyok. Nem gondolják, hogy megmondom a nevét? Rosszul gondolják, megmondom: Biró Emmának hívják.

A bohémek felszisszentek. Biró Emma Budapest legszebb, legelegánsabb színésznője volt. Irigykedve nézték a szerencsés, a boldog Andrást és rendeltek még egy pohárral azokból a színes italokból.

7.

Andrásnak szerencséje lett ez a nő. Mindenütt ismerték — mindenütt elmondta — Biró Emmával való megismerkedését és szerelmét. A férfiak irigyelték és sokat kezdtek tartani felőle, szívesen hallgatták újra meg újra a

mindig színesebb történetet. A nők pedig bolondulni kezdtek András után. Hogyne! Egy ember, akit Biró Emma szeret! Milyen boldogság lehet egy ilyen férfit egy olyan asszonytól elcsábítani. Szóval, Andrásnak szerencséje lett ez a nő.

8.

— Most jövök tőle — lépett be András a kávéházba, — korán délután mentem fel hozzá és ott tartott vacsorára. Fiuk, micsoda egy nő, micsoda egy nő! Ugy vacsoráztunk, ahogy megírtam **Utolsó vacsora** című versemben. Nagy, sokszögű terem közepén állt az asztal. Láttatlan lámpákból rózsaszínű fény esett a fehér husu halakra és aranysárga bo-

rokra. És szemben vélem az asztalnál ült ő. Sárga selyemruha volt rajta, vállára eresztve csillogott az ő vakító bronzvörös haja.

— De hisz Emmának fekete haja van — vágott közbe az egyik bohém.

— Fekete volt — mondta nyugodtan András — de én nem szeretem a fekete színt és tegnap Emma bronzvörösre festette a haját.

Nagyon szeretheti az az asszony, ezt az embert, gondolták a bohémek és megjelentek a reggeli lapok.

9.

Valami kétnapos ünnep volt és a harmadik nap vasárnapra esett. A fiuk megbolondultak és elhatározták, hogy

megnézik egyszer nappali világításban a kávéházat. Szombaton későn, éjfélt után keltek fel és vasárnap délelőtt tízenkét órakor még frissen, nem álmosan ott ültek a kerek asztal körül.

Egyszerre egy elegáns fogat állt meg a kávéház előtt. Biró Emma fogata volt. Fiatalon, üdén, fekete hajjal lépett be a kávéházba reggelizni a színésznő.

— Boldog András — suttogták a bohémek és gyönyörködve nézték az asszonyt.

— Gyerekek — szólalt meg Takács, a kis szőke közgazdász — én odamegyek hozzá. Legfeljebb elrug magától, de nem bánom, oda megyek.

És a kis szőke közgazdász odament az asszonyhoz. Bemutatkozott, leült és

diskurált öt percig, mikor belépett a kávéházba András. Odament a fiukhoz, leült és körülnézett. Egyszerre megszólalt :

— Fiuk, kicsoda az a szép asszony, akivel Takács ül? Jaj de szép, olyan szép, hogy képes lennék érte megcsalni az én asszonyomat.

— Az az asszony, hogy kicsoda? — orditották a bohémek — nem ösmered, András? Az az asszony Biró Emma.

10.

Szegény András szó nélkül, szomoruan kiment a kávéházból. Odakünn az utcán ragyogóan sütött a nap és András lassan, magában elkezdett mormolni egy verset.

Csendes történet.

I.

Frigyes Ágoston költő volt. Új színek, formák, új dalok dalosa. És mindig rózsaszínű nyakkendőt viselt. Azonkívül az élet gondjait is viselte. Egy kis M. Sz.-nél volt másodkönyvelő, havi százhusz korona fizetéssel. Nappal, reggeltől-estig, a bankban dolgozott Frigyes, de este fölszállt arra a bizonyos Pegazusra, a költészetre. Fölszállt és fölhozta esti fekete-zöld csikos harisnyáját, kivágott lakk-czipőjét, fölszállt és elment az irodalmi kávéházba. Rendelt két tojást pohárban, vacsorá-

zott, aztán a bohémek közé ült. A bohém-asztal az irodalmi kávéház közepén volt, nagyhaju, mosdatlan szemű magántisztviselők, három külvárosi színész és egy álhirlapíró ültek az asztalnál. A fiuk szerették Frigyes Ágostot. Szerették rózsaszínű nyakkendőjéért, csikos harisnyájáért és szerették a verseiért is. Szép, csöndes verseket írt Frigyes, és minden versének egyazon volt a refrainje: a pénz. A pénz, a szent, egyetlen, nagy pénz.

Mikor reggelfelé lassan, szálanként beküldte világosságnyalábjaait a kávéházba a hajnal, Frigyes ráhajolt kezeire és beszélni kezdett a pénzről:

— Én szerelmes gyermekeim. Minden sirásnak, minden fájdalomnak,

minden életnek — én mondom — egy a szüleje: a pénz. Ugy érzem néha, hogy nekünk nem is szabadna élnünk. Mert miért vagyunk mi? Ezért a két tojásért pohárban, ezért a kávéházért, azért a havi százhuszért és a mellékes százhuszonháromért, amit a versemért kapok a «Legujabb Revü»- és «Kispest»-től? Nem, fiuk, úgy érzem néha, hogy nekünk meg kellene halni.

— Hát halj meg, — szóló közbe az egyik színész, de a többiek elhallgattatták. Belemarkolt a lelkükbe, a husukba a pénz. És mély, hajnali csendben beszélt tovább Frigyes:

— Pénz. Én nagy, hatalmas istenem: pénz. Látom magam előtt, hogy lenne, ha egyszerre gazdag ember válna be-

lőlem. Nagyon, nagyon gazdag, olyan gazdag, hogy ha egyszer eszembe jutna leutazni Kairóba, hát kezembe vehetném botomat és elindulnék. Milyen szép volna ülni Kairó egy sokpálmás, angolos szállodájában és hirtelen eszembe jutna a Zala millenáris emlékoszlopa. És látnám magam előtt a szobrokat, a daliás, remekbe öntött királyokat és beleszállana lelkembe a honvágy:

Szines kezével, simogat a Szajna,
De Tiszára vágyik a szívem. Sajna,
És elindulok az ugarok felé.

— És akkor elmondanám újra e versemet, melyet egyszer Párisról álmodásomban irtam és felülnék a hajóra és jönnék vissza a Városliget felé.

De jó is lenne. És aztán a nő! Én édes
gyerekeim, de szép is lenne! Kikeres-
nék magamnak valami tökéletes, sti-
lusos, ritmikus és barna nőt. Lába elé
önteném minden pénzemet és imád-
nám. Tudom, ha megglelem a nőt, vége
lenne a pénzimádatnak, s őt szeret-
ném, úgy, úgy, mint ahogy most sze-
retném, ha lenne őt koronám.

II.

És megtörtént a csoda. Valahol, va-
lami ausztráliai nagybácsi meghalt és
Frigyesnek tízmillió szakadt a nya-
kába. Erősen, vadul megváltozott a
költő élete. A verseknek vége lett, és
vége lett az összes álmoknak. Frigyes-
nek nem Kairó jutott az eszébe, ha-

nem az, hogy legjobb üzlet a telekspekuláció. Telkeket vásárolt és úgy lát-szott, végérvényesen meghalt benne a költő.

De jött a Nő. Tökéletes, stilusos, rit-mikus és barna nő. Jött a nő és a nő-vel visszajöttek a versek, a színek, az álmok. Frigyes újra verseket kezdett írni és egy parfümös, nyári délután mondta a nő:

— Nézze, Frigyes, én magában csak a költőt szeretem, hiszen pénzem van •nekem is annyi, hogy megélhessek be-lőle. De maga verseket ír, és milyen verseket!

Igy történt, hogy Frigyes leborult a nő elé, megkérte a kezét és kezdett be-rendezkedni az új áloméletre.

III.

Mikor egyszerre jött egy ember és azt mondta Frigyesnek:

— Nagy nő a te nőd. Havonta tizezer koronát költ ruhára.

— Tizezer koronát? — szédülgetett Frigyes.

Aztán leült íróasztalához, megírta utolsó versét és feleségül vette a menyasszonya szabónőjét.

Véletlen szerencsétlenség.

A kávéházban csendesen, finom szivarfüst közt megült a hangulat. Délután úgy öt órára járt; kinn az utcán, vak melegben ödöngött egy pár ember, s a villamoskocsik mintha usztak volna a nehéz, nedves augusztusi délután meleg levegőjében.

Egyhangu zörgéssel dolgoztak a szelöltetők, az asztalokon karcsu, hosszú poharakban citromlé, málnaszörp és más jeges italok csillogtak, egy sarokasztalnál verset irt egy öreg költőnő?

Nagy csend volt. A melegtől álmosan, fáradtan ödöngtek a pincérek és

az emberek a lapok «Különféle» rovatát olvasták.

Csak a kártyaszobában volt egy kis élet. Nem kártyázott ugyan senki, de a középső zöld asztal mégis körül volt ülve. Csendes, színes-ingü magánzók, egy kiérdemesült öreg zeneszerző és Zauerkraut Bernát ültek az asztalnál. A kiérdemesült, öreg zeneszerző már megkapta a maga mindennapi öt korona kölcsönét Zauerkrauttól és most a házasságról diskuráltak.

Weisz Gábor kezdte a beszédet és elmondott tizenkilenc anyós-viccet egyfolytában. Mikor a huszadikba akart kezdeni, megszólalt Zauerkraut:

— Ez is az anyósról szól, de ez nem is vicc. Megtörtént. Elmondjam?

— Halljuk, halljuk. — mondta az öreg, kiérdemesült zeneszerző és tenyerét nyujtotta Zauerkraut felé.

Zauerkraut adott még egy koronát a zeneszerzőnek, aztán beszélni kezdett:

— Ismeritek nőmet, a szép, a legszebb, legerényesebb Zauerkrautnét, született Rosenthal Micikét. Már tizenkét éve lesz, hogy magamévá tettem, s ha visszaemlékszem házasságunk első napjára, még most is végigborzong hátamon a hideg. De kezdem előlről.

— Halljuk, halljuk. — szólt közbe az öreg, kiérdemesült zeneszerző és nyujtotta a tenyerét.

Zauerkraut adott még ötven fillért a zeneszerzőnek, aztán folytatta:

— Még esküvőnk előtt nagyon ijesztettek az emberek jövődőbeli anyósommal, özvegy Rosenthal Frigyesnével, háрпиának, boszorkánynak mondva a nőt. Én azonban nekivágtam mégis az ügynek, s most, április negyedikén, lesz tizenkét éve, hogy megtartottuk a lakodalmat. Emlékszem, mintha ma történt volna. Az esküvő napján nagy szerencsétlenség történt.

— Halljuk, halljuk, mi történt? — szólt ismét közbe az öreg, kiérdemesült zeneszerző és nyujtotta a tenyerét.

Zauerkraut adott még husz fillért a zeneszerzőnek, aztán rövid, tragikus mondatokban folytatta:

— Hát igen, kijöttünk a templomból. Körülöttem fehérruhás nyoszolyólea-

nyok állottak, a sok parfüm és virág szaga a mellemre szállt, boldog voltam. De a nagy boldogságba is belefurakodott az anyós képe. Félttem özvegy Rosenthal Frigyesnétől. Jött egy frakos, fekete ur, s engem és ifju nőt egy automobilhoz vezetett. Beültünk, az autó hirtelen elindult, egyszerre csak rémes sikoltást hallottunk. Az autó elütött egy asszonyt!

— De hisz ez rémes! — kiáltott közbe a zeneszerző.

— Nem rémes, — mondta Zauerkraut — az agyongázolt asszony — az anyósom volt.

A házfelügyelő.

— Tulzás. —

(Szerepelnek: egy pesti ügyvéd, sápadt, vasatlan ember, akiből kiszivta már az erőt, velőt, idegeket az élet, meg Pest. A felesége, pesti asszony. Festi a haját. Harmadik szereplő a házfelügyelő ur. Szín egy Erzsébet-köruti bérpalota. Idő: amikor stájgerolnak.)

A z a s s z o n y : Adolf, a Spitzék felmondták a lakást, az Andrássy-utramennek. Csak nekik lehet ilyen szerencsájük. Ezerkétszáz forintért három szoba az Andrássy-uton. Igaz, hogy az asszony nagyon jóba van a házfelügyelővel.

A f é r f i : Hagyj békét Spitzékkel, mit törődöm én velök? Reggel óta reszke-

tek, vacog a fogam, hogy mikor jön a házfelügyelő a hirrel, hogy felemelték a házbéremet, vagy fizetek, vagy mehetek a fenébe. Miért nem vagy te is jóba a házmesterrel, akkor mi is lakhatnánk az Andrássy-uton ezerkétszáz forintért

A z a s s z o n y : Adolf, te mondod ezt? Te azt kívánod feleségedtől, hogy legyek jóba egy házmesterrel, csak hogy neked könnyebb legyen az élet, csak hogy kevesebbet kelljen dolgoznod, hogy kenyeret adjál a családnak? Tudom, hogy komolyan beszélsz, tudom, szívesen vennéd, ha lealacsonyodnék egy házmesterhez. (A kezében lévő könyvet az ura fejéhez vágja.)

A férfi : (Felveszi a könyvet a föld-

ről, megtörüli, fedelét bevonja újságpapírral és leteszi az asztalra. Sőhajt s végigtörüli a homlokát.) Köszönöm. Hozzá vagyok szokva, hogy így beszélj velem, de mégis nevetségesnek találom, hogy komolyan vetted szavaimat. Hát tizenöt év alatt nem meggyőződhattél, hogy mennyire szeretlek, hát nem szívesen adnék én neked márványpalotákat, automobiloikat. Oh Magda!

A z a s s z o n y : (Mósolyog. Feláll s az ablakhoz megy. Odakinn esik a csuf, hideg eső, a villamosok csengetyüi felhallatszanak a szobába.) Adolf, nézd micsoda idő. A víz folyik az utcán és nekem lyukas a cipőm. Nem szólnék, hiszen érted, meg a gyerekekért me-

zitláb is járnék, de Spitzné mondta, hogy a Király-utcában tiz forintért gyönyörű cipőket kapni. Tudod édesem.

A férj: Tudom. A Spitzné még azt is mondta, hogy huszonöt forintért nagyon olcsó kalapokat is adnak, hogy egy pár harisnyát két forintért vesztegetnek. Tudom, azt mondta a Spitzné, hogy... verje meg az isten a Spitznét!

A z a s s z o n y: (Mérgesen.) Hát újra kezdéd?

A férj: Én kezdem? Én nem szoltam egy szót se, én hallgatok, türok, én várom a házmestert a stájgerolással.

A z a s s z o n y: Szégyelheted magad, hogy ennyire félsz negyven-ötven-hatvan forint stájgerolástól, többel nem

fogják emelni, s úgy ülsz itt, mint a siralomházban. (Kétségbeesetten ketté szakítja a könyvet.)

A férj: De Magda, inkább a fejemhez! Két koronát adtam érte.

Az asszony: Megvetően néz a férfire.

Csöngetnek.

A férj: (Megrettenve.) Ez ő!

Házfelügyelő: (Belép. Elegáns harminc éves férfi, fekete kabátban, szürke nadrágban. A férjjel kezét fog, az asszonynak megcsókolja a kezét.)

A férj: Kezét csókolom házfelügyelő ur, kezét csókolom. Mennyire örvendünk, foglaljon helyet... Odakünn csunya idő van.

Házfelügyelő: Igen, odakünn csunya idő van, de idebenn nagyon jó a meleg.

A férj: (Magában) Jaj, ez tíz forint!

Házfelügyelő: Nagyságos asszonyomat láttam tegnap a tárlaton. Szereti a képeket?

Az asszony: Nagyon. Szerettem volna megvenni Mednyánszky egy képét.

Házfelügyelő: Ugy?

A férj: Jaj, ez huszonöt forint!

Házfelügyelő: Ejnye doktor ur, lám majd elfelejtettem. A házbérét nyolcvan forinttal emeltük.

A férj: Nyolcvan forinttal? De hisz ez rablás, zsarolás, nem lehet itt élni, vohanok a lapokhoz, cikket írok, hasá-

bokat irok! Rablók, gazemberek, tolvajok!

Házfelügyelő: (Lassan számol.)
Öt, tiz, tizenöt.

A férj: Betörők!

Házfelügyelő: Husz.

A férj: Mi husz?

Házfelügyelő: (Lassan) Még husz forintocskával emelem a házbért, összesen így száz forintocska. Kerek szám. De csak folytassa doktor ur, én mehetek még feljebb.

A férj: (Térdre borul.) Édes, nagyságos, excellenciás uram, száz forint, koldulni kell menni, éhen kell veszni!

Házfelügyelő: Keljen fel. Nem úgy néz ki, mintha éhen akarna halni.

Jó meleg szoba, Mednyánszky-kép.
 Ugyan, ugyan, százhusz forintocska.

A férj: Végem! Rohanok a Dunába!
 Fulladjak meg, s mint egy háremhölgy
 usszak a piszkos, hideg vízben, de ezt
 nem élem túl! Gyilkosok! Betörők! Gaz-
 emberek! (Elrohan.)

Az asszony: (Nevet.)

Házfelügyelő: Végre! (Átkarolja
 az asszonyt és megcsókolja.)

Az asszony: (Ráborul a férfire.)

A férj: (Bedugja fejét az ajtón és
 megelégedetten mosolyog.)

(Odakinn esik tovább a csuf, hideg,
 havas eső.)

Az örök mécses históriája.

A nagy vörös tűzkorong piros aranyát öntötte a dolgozó meztelen arabokra, kik izzadtan törték XXXIX. Ramzesz király hatalmas, nagy sirját. Egy éve történt, hogy az Egyiptomban régiségek után kutató Mister Bowstone, a londoni Tudományos Társaság fiatal tagja, egy kőtáblát lelt, amelyen le volt írva XXXIX. Ramzesz király sirja fölött ragyogó örökmécs. És Mister Bowstone pénzzé téve mindenét, neki fogott az ötezer éves sir szétrombolásához, hogy megjelje a csodálatos, megfejthetetlen fényforrást. Nehezen ment

a munka, mert féltő gonddal vizsgáltak át minden kőköckát, nem találnak-e valami új, utbaigazító írást, de eddig hiába volt minden fáradozás. Mister Bowstone maga is ott dolgozott naponta a piramison, s ha valamelyik arab a munkától s melegségtől összeesett, maga vette fel a csákányt s törtetuzta a köveket. Élete hátralévő idejét adta volna oda, ha csak egyszer is megláthatta volna a tüzet, mely már ötezer éve világítja a hajdani milliók urát, a nagy, hatalmas, szent Fáraót, — egy összezsugorodott, száraz pergamentet. A Sahara égette testét, már nem is igen különbözött arab munkásaitól. Pedig szép ember volt Mister Bowstone, erős izmu, becsületes, nyílt szemü.

szőke angol. Olyan szőke s olyan becsületes, amilyen csak egy angol lehet.

Ha este, mikor lenyugodott a nap, oda ült sátora elé s a lába előtt kuporgó fiatal arab lány szemében — akit a multkor vett egy pár sillingért, — nézte a tüzet, mely talán olyan, mint az előtte fekvő nagy kősir gyomrában az örökmécs.

A lányt Fellahnak hívták, tizennégy-tizenöt éves lehetett s örült, hogy a nilusparti kis sárfalut otthagyhatta. Itt tigrisbőrön hálhat, egész nap nem kell dolgoznia. Mig ura a piramison mászkált, ő nézte a munkát és csacsogott a munkásokkal, akik most megcsókolják a lábát, de ha a Mister elmegy, nagyon meg fogják verni. Fellah tudta

ezt, s előre gondoskodott magának védelmezőről. Egy fiatal arabot szemelt ki s azzal hozatta magának a vizet, ha szomjuzott s datolyát adott érte az arabnak. Itt ez a szerelem jele. Az arab mindig éhes s itt nem virágot ad a lány a legénynek, hanem datolyát, jó édes kövér husu datolyát, a szerelmesek esznek és néznek egymás szájába. Így történt, hogy Fellah benmaradt a sátorban, a kiválasztott arab legényt pedig akkor nem lehetett munkában látni. De hogy szóltak volna a Misternek az arabok, pedig látták a dolgot, de bár gyűlölték a lányt, az idegent, kinek oly sok a pénze s a pénzért nekik dolgozni kell, utálták.

A munka folyt tovább kitartással.

Egy délután a lány ott ült fenn a piramis egy kockáján, hova karjaiban vitte fel szerelmese. Egymáshoz simulva ültek, mialatt a másik oldalról hallatszott a munka zaja.

-- Arany madárcám, nézd ott egy nyílás a piramis oldalán, jérünk oda, ott hüvös lesz — szólt az arab, s midőn beléptek a nyílásba, mint valami mesebeli gyémánt lepke tünt fel előttük az örökmécs ragyogó, csodás fénye. Egy arabeszkekkel diszitett teremben álltak, a padló fehér márvány s a terem közepén egy fekete márványszerecsen tartott egy üvegkoporsót, melyben egy korona, egy kard, sok-sok arany, gyémánt és száradt kóréhoz hasonló holttest feküdt.

A fejöek fölött pedig ragyogott tiszta, fehér lánggal az örökmécses. Elötte oltár, melyhez aranyos lépcsőkön lehetett felmenni. A legény átkarolta a lányt, ráültek az oltárra, megittasulva a pompától, bámulták az örökmécseset. Egyszerre csak összerezzenek. Valami madár szállt be a nyíláson. Nem veték észre, csak a zajt hallották. Azt gondolva, hogy meglepik őket, az arab hirtelen leütötte az örökmécseset és XXXIX. Ramzesz sirjáról eltűnt az ötezer év óta ragyogó fény.

Csend lett, mély, mindent beborító csend.

— Édes — mondta az ifju.

— Édes — mondta a lány.

Odakünn a piramis másik oldalán.

izzadva. meg nem törő hévvel törte,
zuzta a kőkockákat, olthatlan tudományszomjjal, Mister Bowstone.

A rém.

— Mese. —

Nagy, lilás pára ült a városon. Olyan volt, mint egy lomha, lila virág, s a falakon járkáló örök fegyverei csillogtak, mint röpködő, kis szentjános-bogarak. A közeli erdőből valami fantómszerű ének hangzott. Reszketve, összebujva hallgatták a katonák...

Az országtanács már reggel óta együtt volt. Az öregek szakállába fekete gyöngyök voltak füzve s a ruhájuk is gyászos-fekete volt.

A királyon se volt a korona, hamu volt a fején, piszkos, szürke hamu. Egymásután álltak fel az ősz, öreg emberek, de mind csak panaszkodott, csak sirt, tanácsot adni egyik sem tudott a királynak. Mindegyiküknek megölt valakijét a Rém, aki már egy éve lakja a nagy, fekete erdőt.

Ha férfi merészkedett be az erdőbe, sohase jött többé vissza, ha nő tévedt el a rengetegben, bénán, megcsonkítva tért haza. A Rém alakjáról nem tudtak beszélni, mert egy pillanat alatt csapott az rájuk s vágta ki szemüket. A legbátrabb daliák mentek a Rém ellen, hiába, nem látta őket többé a város, elnyelte őket a nagy, fekete erdő, melyből csendes, nyári estéken

kihallatszott egy buja, szerelmet dic-
sőítő ének.

*

A királyfi öltözni kezdett. Fölvette
ezüstös páncélját, nyakába borította
ezer szerecsen vérével festett bibor-
köpenyét, megtisztítá kardját, mely-
nek pengéjén arannyal volt kiverve:
A nőért s a hazáért. Meseország
legszebb daliája, kiről énekelnek a vá-
ros leányai, elindult a rengeteg felé.
Apja semmit sem tudott távoztáról,
egyedül ment, ment a lilaszínü vár-
ból arra felé, honnan hangzott a dal.

Az erdő zugott-bugott s ezer kis ma-
dár üdvözölte a hajnalt. Ibolya-szőnye-
gen ment a királyfi s a napsugár ka-

cagva csillant meg az ezüst páncélon. A nyár szirmai peregtek, kelő bimbók fakadtak, mintha nászukat ülték volna a nagy, évszázados fák s a kis, illatos, lila ibolyák.

S ott, hol legmámoritóbb volt az illat, hol legszerelmesebben susogtak a fák, egy aranyhaju, kékszemű leányra talált a lovag. Ruhája csupa illatos virág, s aranyhajával incselkedett a szellő.

— Hogy kerülsz ide? — szólította meg a lovag, de borzadva lépett hátra, midőn meglátta, hogy a leány körül a virágok közt emberkoponyák vigyorgnak felé.

— A Rém vagy! — kiáltá s kirántva kardját, rohant a leány felé.

— A nő s a haza, — sikitott a leány, s odavetette magát a lovag lába elé. Átkarolta, csókolta a hideg páncélt.

— A nő, csak azután a haza, — bugta szerelmesen.

A lovag csak állt, lassan kihullt kezéből a kard, s lehajolt a csodaszép leányhoz, hogy fölemelje. Az pedig átkarolta a lovagot, s nyakába vágta hosszú, hegyes körmeit. A lovag hörögve feküdt a földön és a Rém — egy nő — kacagva itta párolgó, meleg vérét.

Az erdő susogott tovább, a virágok illatoztak s két színes madárka hozsannát zengett az aranyhaju Rémhez.

Az egész város tombolt a fájdalomtól, mikor nem lelték sehol a királyfit. Hirnökök vágtattak a világ minden része felé keresni. Végre egy öreg paraszt, aki ott lakott az erdőszélen, jött a királyhoz, hogy ő látta, mikor a lovag bement az erdőbe, fegyveresen, páncélba öltözve.

— A Rém, — kiáltá az öreg király — meg kell menteni! Megesküdtem feleségemnek, hogy, mint szemem fényére vigyázok a fiura!

Összegyűlt a fényes lovagsereg. Ott voltak a nagyszakállu vének, az erős-karu ifjak, még a város asszonyai, leányai is fegyvert fogtak, hogy megmentésék a királyfit.

Riadva szálltak a madarak a sereg

elől, az illatos, kis ibolyákat eltipor-
ták a lovak. Rém hallotta a közelgő
zajt. Ennyi emberrel egyszerre nem
birt volna. Gyorsan lerágta hosszú kör-
meit, s odaülve a királyfi holtteste
mellé, sirni kezdett, csalfán zokogni.

A boszuért lihegő sereg épp oly cso-
dálkozással állt meg előtte, mint a ki-
rályfi. A Rém pedig tárt karokkal ro-
hant a király felé:

— Szabadítóm!

És elcsukló hangon sirt egy szomorú
történetet, hogy őt a nagy, szőrös-
testű Rém tartotta fogva. Jött a ki-
rályfi, aki megvívott a Rémmel, sőt
meg is sebesítette, de az megölte a
lovagot. Most megijedve a seregtől, el-
menekült s ott hagyta őt a halottal.

Szeméből patakzottak a gyémánt tiszta, hazug könnyek. Az öreg király valami melegséget érzett a szíve körül, nyergébe emelte a lányt s hazavitte holt fiával együtt

*

A gyász elmúlt és az öreg király feleségül vette az aranyhaju leányt. Ezer harsona ünnepelte a nászt s a nagy, fekete erdőben kacagtak a madarak a harsonák szaván.

Nyári menetrend.

a magyar kir. államvasutak vonalain.

A magyar királyi államvasutak vonalain és az általuk kezelt magánvasutakon folyó évi május hó 1-én a nyári menetrend lép életbe, mely a jelenleg érvényben levő téli menetrenddel szemben a következő lényegesebb változásokat tartalmazza:

A **Budapest kel. pályaudvar—bruck—királyhidai vonalon.** A Budapest keleti pályaudvarról Grác felé jelenleg reggel 7 óra 25 perckor induló 1302. sz. gyorsvonat 5 percczel, a Bicske felé jelenleg este 7 órakor induló 28. sz. személyvonat ugyancsak 5 percczel, a Wien felé jelenleg délelőtt 9 óra 20 perckor induló 2. sz. gyorsvonat pedig 10 percczel korábban, a Budapest keleti pályaudvarra Grác felől jelenleg reggel 7 óra 10 perckor érkező 1305. (új 1309.) számú személyvonat 50 percczel, az ugyancsak Grác felől jelenleg délután 1 óra 30 perckor érkező 1. sz. gyorsvonat pedig 10 percczel későbbben fog közlekedni. Budapest keleti pályaudvartól Bicskéig egy új személyvonat helyeztetik forgalomba, indul Budapestről 11 óra 55 perckor éjjel. A Bicskéről Győrbe reggel 7 óra 21 perckor érkező 14. számú vonat forgalma kiterjesztetik Bruck—Királyhidáig, ahová délelőtt 9 óra 24 perckor érkezik. Ellenirányu párja Bruck—Királyhidáról délelőtt 11 óra 40 perckor fog indulni és Győrben csatlakozni fog az onnan délután 1 óra 50 perckor Budapest felé induló 15.

számu személyvonathoz. A Budapest keleti pályaudvarra Torbágyról délután 3 órakor érkező 22 a) és 23 a) sz. vonatok Bicskéig, illetőleg Bicskétől fognak közlekedni.

Az 1303. sz. gráci gyorsvonat Nagyszentjánoson föltételesen fog állittatni. Az előző években május 15-től szeptember 15-ig vásár- és ünnepnapokon Budapest keleti pályaudvar Bicske között közlekedett személyvonatpár az idén ugyanarra az időtartamra és ugyanazokon a napokon ismét forgalomba helyeztetik.

A budapest nyugati pályaudvar—esztergomi és a budacsászárfürdő—óbudai vonalon. Budapest nyugati pályaudvar és Püspösaba, illetőleg Buda császárfürdő és Óbuda között a múlt nyáron közlekedett vásár- és ünnepnapon ugyanarra az időtartamra ismét forgalomba helyeztetnek.

A körmend—muraszombati vonalon egy új személyvonatpár helyeztetik forgalomba, indul Körmendről délután 1 óra 14 perczkor, érkezik Körmendre délután 4 órakor.

A szombathely—soproni vonalon Soprontól Kőszegig egy új személyszállító vonat helyeztetik forgalomba, indul Sopronból délután 3 óra 33 perczkor.

A felsőőr—felsőlövői vonalon az előző években június 1-től szeptember 15-ig közlekedett vonatpár ugyanarra az időtartamra ismét forgalomba helyeztetik.

A körmend—németújvári vonalon a vásári vonatpár naponta fog közlekedni.

A budapest—hatvan—ruttkai vonalon Budapest—Gödöllő között május 1-től és Hatvantól Budapestig május 15-től szeptember 15-ig az előző években közlekedett vásár- és ünnepnapj vonatokat ismét forgalomba helyeztetnek. A Salgótarjánba Hatvan felől reggel 7 óra 8 perczkor érkező vonat Fülekig fog közlekedni, ahová délelőtt 8 óra 45 perczkor érkezik. Fülektől Hatvanig és Körmöczbányától Zólyomig egy-egy új személyszállító vonat helyeztetik forgalomba, indul Fülekről délelőtt 11 óra 54 perczkor, Körmöczbányáról reggel 5 óra 35 perczkor.

A losonc—gácsi vonalon Gácstól Losoncig minden ünnep és vasárnap utáni köznapon, Losonctól Gácsig pedig minden ünnep és vasárnap előtti köznapon egy-egy személyszállító vonat fog közlekedni.

A losonc—rimakokovai vonalon Kálnó m. rakodóhelyről Losoncra minden ünnep és vasárnap utáni köznapon reggel egy személyszállító vonat fog közlekedni.

A zólyom—zólyombrezói vonalon Zólyom—Besztercebánya közt egy új motoros vonatpár helyeztetik forgalomba, indul Zólyomból reggel 7 óra 51 perczkor, érkezik Zólyomba este 7 óra 57 perczkor. Az előző évben június 1-től augusztus 31-ig Zólyom—Sziácsfürdő között közlekedett fürdővonatok megszüntettetnek. A Zólyombrezóról Besztercebányára délelőtt 8 óra 39 perczkor érkező vonat megszüntettetik. A Zólyomról Besztercebányára este 11 óra 44 perczkor érkező személyszállító tehervonat, mely az előző

években június 1-től augusztus 31-ig minden vásár- és ünnepnapon közlekedett, megszüntették, helyette egy motoros vonat helyeztetik forgalomba, mely az egész éven át naponta fog közlekedni. A Besztercebányától Zólyombrezóig és a Zólyomtól Szliácsfürdőig a múlt években vásár- és ünnepnapokon közlekedett személyszállító vonatok ugyanarra az időtartamra és ugyanazokon a napokon ismét forgalomba helyeztetnek. A Besztercebányáról Zólyom felé este 9 óra 36 perczkor induló vonat megszüntették.

A zólyombrezó—tiszolczi vonalon Breznóbányától Lópér—Asószabadiig egy, naponta közlekedő új személyszállító vonat helyeztetik forgalomba, indul Breznóbányáról délután 4 óra 29 perczkor. Zólyombrezóról Breznóbányáig egy új személyszállító vonat helyeztetik forgalomba, érkezik Breznóbányára este 7 óra 26 perczkor. A Tiszolcz felől Breznóbányára este 6 óra 13 perczkor érkező vonat Zólyombrezóig fog közlekedni a Breznóbányáról Zólyombrezóra este 9 óra 30 perczkor induló vonat megszűnik. A Zólyombrezóról Breznóbányára este 8 óra 53 perczkor érkező vonat Erdőközig, a Zólyombrezóról Erdőközre délután 12 óra 5 perczkor érkező vonat egészen Tiszolczig, az Erdőközről Zólyombrezóra délután 2 óra 26 perczkor induló vonat már Tiszolczról fog közlekedni.

A vámosgyörk—gyöngyösi vonalon két új vonatpár helyeztetik forgalomba, indul Vámosgyörkről reggel 4 óra 10 perczkor és délután 10 óra 58 perczkor, érkezik Vámosgyörkre

reggel 5 óra 39 perczkor és délután 12 óra 24 perczkor. A Gyöngyösről jelenleg reggel 4 óra 12 perczkor induló vonat már hajnali 3 óra 5 perczkor fog indulni.

A füzesabony—egri vonalon a makkári kitérő-vágány üzembehelyezése napjától, egy új vonatpár helyeztetik forgalomba, indul Füzesabonyból délelőtt 9 óra 34 perczkor, érkezik Füzesabonyba délelőtt 11 óra 31 perczkor.

A sátoraljaiújhely — legénye — alsó-mihály — kassai vonalon a Sátoraljaiújhelyről Kassára jelenleg reggel 7 óra 48 perczkor érkező vonat már reggel 6 óra 9 perczkor fog Kassára érkezni, miáltal ott csatlakozást talál Zsolna és Orló felé.

A budapest keleti pályaudvar — lawocznei és miskolcz—kassai vonalon Lawocznétől Miskolczig egy új gyorsvonat, ellenirányban egy új személyvonat helyeztetik forgalomba I., II., és III. oszt. kocsikkal. Az új gyorsvonat Lawocznén Lemberg felől, Miskolczon Budapest felé, Budapesten pedig Fiume felé kap csatlakozást, az új személyvonat Miskolczon Budapest felől, Lawocznén pedig Lemberg felé kap csatlakozást.

A Miskolczról jelenleg reggel 5 óra 25 perczkor Sátoraljaiújhelyre induló személyszállító tehervonat személyvonattá átminősítve Miskolczról reggel 6 óra 12 perczkor fog indulni és így felőleji Miskolczon az oda Budapest felől reggel 5 óra 54 perczkor érkező vonat csatlakozását, Szerencsen pedig Kassa felől nyer csatlakozást, sátoraljaiújhelyi érkezése a

jelenlegi marad. A Sátorajjaujhelyre Miskolcraól jelenleg reggel négy órakor érkező vonat, miskolczi indulásának változatlanul hagyása mellett. Sátorajjaujhelyre már éjjel 2 óra 30 perczkor fog érkezni, ahol csatlakozást nyer Legenye, Alsómihályi, Kassa, Zsolna és Orló felé.

A mult évben június 15-től szeptember 15-ig Budapest—Kassa (Poprád-Felka) közt közlekedett tátrai gyorsvonatpár ugyanarra az időtartamra ismét forgalomba helyeztetik. A Munkács—Volócz közt jelenleg minden szombaton, illetve minden hétfőn közlekedő vonatpár május 1-től június 15-ig ugyanazokon a napokon, június 16-tól, szeptember 30-ig pedig naponta fog közlekedni.

A budapest—predeáli vonalon Budapest nyugati pályaudvar Székelykocsárd között, Czegléd—Szolnokon át, egy új gyorsvonatpár helyeztetik forgalomba, indul Budapest nyugati pályaudvarról este 10 óra 50 perczkor, érkezik Budapest nyugati pályaudvarra reggel 6 óra 50 perczkor. Nagyvárad—Szolnok között egy új gyorsvonatpár helyeztetik forgalomba, indul Nagyváradról reggel 6 óra 15 perczkor, érkezik Nagyváradra este 10 óra 20 perczkor. E vonatpár Szolnokon az onnan délelőtt 9 óra 35 perczkor Budapest keleti pályaudvarra induló, illetve a Szolnokra Budapest keleti pályaudvarról este 6 óra 57 perczkor érkező aradi gyorsvonatokhoz csatlakozik. A Budapest nyugati pályaudvarról reggel 7 órakor induló, jelenleg csak Nagyváradig közlekedő gyorsvonat Kolozsvárig fog közlekedni, ahová délután 3 óra 16 perczkor érkezik. A Predeál felől Budapest nyugati pályaudvarra

reggel 7 óra 35 perczkor érkező gyorsvonatnál a biharpüspöki, a Budapest nyugati pályaudvarra délután 1 óra 50 perczkor érkező, valamint az onnan délután 2 óra 05 perczkor induló gyorsvonatnál pedig a fegyverneki és törökszentmiklósi megállás megszüntetettik. A Budapest nyugati pályaudvarról Predeál felé este 9 óra 35 perczkor induló gyorsvonat Kolozs—Kolozskarán május 15-től szeptember 15-ig; a Predeál felől Budapest nyugati pályaudvarra este 9 óra 55 perczkor érkező gyorsvonat pedig Sztánán a nyári menetrend tartamára feltételesan meg fog állittatni; a Budapest nyugati pályaudvarra Predeál felől reggel 7 óra 30 perczkor érkező gyorsvonat feltételes megállása Apahidán május 15-től szeptember 15-ig megszüntetettik. A jelenleg Szolnokról Budapest—Józsefvárosra reggel 5 órakor érkező személyvonat csak Nagykátától kiindulól fog közlekedni. A Budapestről Szolnokra este 10 óra 12 perczkor érkező vonat Budapestről Nagykátáig naponta, Nagykátáról Szolnokra pedig csak szombaton és ünnep előtti köznapon fog közlekedni. A jelenleg Nagykátától—Budapest—Józsefvárosig minden hétfőn közlekedő személyvonat minden hétfőn és ünnepnap utáni köznapon már Szolnoktól kezdve fog közlekedni.

A székeklykocsárd—brassói vonalon — az előző öpont alatt jelzett budapest—székeklykocsárdi új gyorsvonatpárhoz csatlakozólag — egy új gyorsvonatpár helyeztetik forgalomba, érkezik Marosvásárhelyre délelőtt 11 óra 24 perczkor, indul Marosvásárhelyről délután 5 óra 01 perczkor. Ezzel kapcsolatosan a Székeklykocsárdról Marosvásár-

helyre jelenleg délelőtt 10 óra 22 perczkor érkező és a Marosvásárhelyről délután 5 óra 07 perczkor induló személyvonat megszüntetetik. A Marosvásárhelyről Brassó felé jelenleg délelőtt 10 óra 52 perczkor induló személyvonat Marosvásárhelyről, csatlakozólag az előbb említett új gyorsvonathoz, délelőtt 11 óra 39 perczkor fog indulni és Gyergyószentmiklóstra délután 3 óra 34 percz helyett, csak délután 3 óra 44 perczkor fog érkezni, további menetrende nem változik. A Gyergyószentmiklósról jelenleg délután 12 óra 33 perczkor induló személyvonat már délután 12 óra 11 perczkor fog indulni és Marosvásárhelyre délután 4 óra 55 percz helyett, már délután 4 óra 31 perczkor fog érkezni, ott csatlakozik az új gyorsvonathoz Budapest felé. Mádéfalva—Csikszereda között két új vonatpár helyeztetik forgalomba, csatlakozással Mádéfalván Gyimes felé és felől.

A kükküllőszög—parajdi vonalon az előző években június 1-től szeptember hó 15-ig Dicsőszentmárton—Parajd között közlekedett fürdővonatpár ugyanarra az időtartamra ismét forgalomba helyeztetik.

A kiskapus—nagyszebeni vonalon Nagyszeben—Vizakna között az előző években május 15-től szeptember 15-ig közlekedett fürdővonatok ugyanarra az időtartamra ismét forgalomba helyeztetnek.

A brassó—zernesti vonalon a múlt évben június 1-től augusztus 31-ig közlekedett vásár- és ünnepnapi vonatpár ugyanarra az időtartamra ismét forgalomba helyeztetik. A Brassóból Zernest

felé jelenleg délelőtt 9 óra 27 perczkor induló vonat körülbelül egy órával korábban fog közlekedni.

A székeklykocsárd—marosujvári vonalon két új vonatpár helyeztetik forgalomba, csatlakozik Székeklykocsárdon az új gyorsvonatpárhoz Budapest felé, illetve felől.

A marosludas—beszterczei vonalon egy új vonatpár helyeztetik forgalomba, indul Marosludasról délelőtt 10 óra 41 perczkor, érkezik Marosludasra délután 12 óra 38 perczkor. A Marosludasról Nagyczeg-Budatelkére jelenleg délután 4 óra 20 perczkor induló és a Beszterczéről Nagyczeg-Budatelkére jelenleg délután 4 órakor induló vonat körülbelül 2 órával későbbben a Nagyczeg-Budatelkéről Beszterczére jelenleg reggel 4 óra 5 perczkor induló vonat pedig 45 perczcel korábban fog közlekedni.

A budapest keleti pályaudvar—arad—tövisi vonalon a Tövisről Gyulafehérvárra jelenleg délelőtt 9 óra 3 perczkor induló és a Gyulafehérvárról Tövisre jelenleg este 7 óra 1 perczkor érkező vonatok Dévág, illetve Dévától fognak közlekedni. Tövistől Alvinczig egy új vonat helyeztetik forgalomba, érkezik Alvinczra reggel 7 óra 16 perczkor.

A piski—petrozsényi vonalon egy új személyvonatpár helyeztetik forgalomba, indul Petrozsényből délelőtt 7 óra 46 perczkor, érkezik Petrozsényba reggel 7 óra 5 perczkor. Ezzel kapcsolatban a Petrozsényből délelőtt 8 óra 5 perczkor induló, Piskire délután 12 óra 33 perczkor érkező személyszállító tehervonat megszüntettetik.

Általános Iparbank

Részvény-Társaság

Alaptőke 10,500.000 korona.

Tartaléktőke 300.000 kor.

Budapest, VII., Erzsébet-körút 39.

„GLOBUS“

PÉNZINTÉZETEK MŰINTÉ-
ZETE ÉS KIADÓVÁLLALAT
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
BUDAPEST, ARADI-U. 8.

Készít legmodernebb kivi-
telben mindennemű nyom-
tatványokat s üzleti könyve-
ket. Litografált részvények,
betéti könyvecskék, csek-
kek és értékpapírok leg-
jobb jutányosabb árakon. ☐☐

Kérjen árajánlatot mintákkal.

== Telefonszám: 23—45 és 98—70. ==

American Shoe Company Ltd.

Főüzlet: Dorottya-utca 6. sz.
Fióküzlet: Erzsébet-körút 42.

Kizárólagos elárusítója a
következő világhírű ameri-
kai cipőgyártmányoknak:

Urak részére:

Clapp. Barry. Walk-Ower.
Common-Wealth.

Hölgyek részére:

Sorosis. Cousins. Patrician.

Gyermekek részére;

Piehler

Kiváló amerikai va-
dász- és sport cipő-
különlegességek.

Kérjen árjegyzéket!

„Globus” Pénzüntézetek Műintézete R.-T., Budapest, Aradi-u. 8.